

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.207 van 24 januari 2013
in de zaak A. 206.551/VII-38.657.**

In zake : Gilberte GERON
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steven Van Geeteruyen
 kantoor houdend te 1080 Brussel
 Leopold II-laan 180
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Kaat Decock
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Kennedypark 6, bus 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 de BVBA TORR-COAL PRODUCTIECENTRUM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Eva Pauwels
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 oktober 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 16 augustus 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 21 december 2011, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Torr-Coal

Productiecentrum voor het veranderen van een vergunde inrichting gelegen aan de Energielaan 4 te Dilsen-Stokkem, gegrond wordt verklaard en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verzoekster, advocaat Meindert Gees, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Eva Pauwels, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 23 oktober 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Torr-Coal Productiecentrum om in het geding te mogen tussenkomen.

De BVBA Torr-Coal Productiecentrum is de begunstigde van de bestreden beslissing, er is dus grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. De tussenkomen partij verkreeg in 2009 twee milieuvergunningen, aflopend op 9 juli 2029, van de deputatie van de provincie Limburg voor de exploitatie van een installatie voor het torrificeren van biomassa, bestaande uit houtsnippers afkomstig uit de bosbouw. De exploitatie heeft een aanvang genomen in september 2010.

5. Op 22 juni 2011 dient zij een aanvraag in voor het veranderen van de vergunde inrichting. Zij wenst een vergunning te verkrijgen voor het torrificeren van maximaal 95 ton/dag diverse, niet gevaarlijke afvalstoffen, met name SRF (Solid Recovered Fuel).

Tijdens het openbaar onderzoek worden 122 bezwaren ingediend.

De afdeling Milieuvergunningen, de Vlaamse Openbare Afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM), de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna : VMM) en de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) verlenen ongunstige adviezen. Ook de stad Dilsen-Stokkem bracht een negatief advies uit. De deputatie van de provincie Limburg weigerde op 21 december 2011 de gevraagde milieuvergunning te verlenen.

6. Tegen deze weigeringsbeslissing dient de tussenkomende partij op 3 januari 2012 hoger beroep in bij de Vlaamse minister van Milieu, Natuur en Cultuur.

Volgende adviezen werden uitgebracht in graad van beroep :

- OVAM adviseerde de aanvraag ongunstig op 15 februari 2012;
- het advies van de afdeling Ecologisch Toezicht van de VMM van 16 februari 2012 was initieel ongunstig, maar er werd een voorwaardelijk aanvullend gunstig advies verstrekt op 19 maart 2012;
- de dienst Milieueffectenrapportage verstrekte een subadvies op 5 maart 2012 en een aanvullend subadvies op 14 maart 2012 en een verduidelijkende nota op 21 maart 2012;
- de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie verstrekte op 14 maart 2012 een ongunstig advies;
- de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Goed adviseerde op 15 maart 2012 gunstig.

7. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie verleent op 20 maart 2012 een ongunstig advies, dat luidt als volgt :

"(...)

8. MOTIVERING VAN DE BESLISSING WAT BETREFT DE AANVAARDBAARHEID VAN DE HINDER (= VERSLAG VAN HET ONDERZOEK)

Overwegende dat het hier een inrichting voor de productie van een vaste brandstof op basis van zuivere biomassaströmen betreft;

Overwegende dat men met deze aanvraag het gebruik van een niet-gevaarlijke afvalströmen als grondstof wenst in te zetten in plaats van de zuivere biomassa; dat voornamelijk Solid Recoverd Fuel (SRF, gedroogde en verkleinde plastics, rubbers, papier, karton, textiel, hout en biomassa-achtige restanten van huishoudelijk afval) ingezet zal worden;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de milieuvergunning voor het veranderen van een inrichting voor het vervaardigen van een vaste brandstof;

Overwegende dat de deputatie de vergunning weigerde om volgende redenen:

- er zijn heel wat problemen met de voorbehandeling van de biomassa;
- er is onduidelijkheid of men nu alleen SRF zal verwerken of dat men ook nog biomassa zal verwerken;
- er wordt geen garantie gegeven dat de voorbehandelingsinstallatie aangepakt zal worden;
- in het dossier is niet aangegeven hoe men de geluidsproblematiek van de maalinstallatie en bijhorende transportband, de stofproblematiek (cyclonen) en de geurproblematiek zal aanpakken;
- het evaluatierapport inzake luchtemissies (zoals opgelegd in een bijzondere voorwaarde in de basisvergunning) werd niet aan het dossier toegevoegd; men heeft hier dus geen informatie over;
- de aard en oorsprong van SRF is niet gekend en bijgevolg is bij een calamiteit met de rookgasbehandeling onduidelijk welke stoffen er in de lucht terechtkomen;
- OVAM heeft veel vragen over de huidige werking van de installatie; de inhoud van het register stemt niet overeen met de inhoud van de bijzondere voorwaarde in de basisvergunning;
- de MER-drempel voor het fysisch-chemisch behandelen en verbranden van afvalstoffen is ruim overschreden; OVAM is van mening dat de installatie MER-plichtig is;

Overwegende dat in een straal van 100m rondom de perceelsgrens van de inrichting circa 1 woning, een tweewoonst is gelegen; dat deze woning op circa 80 m van de perceelsgrens van de inrichting ligt;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 122 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op stofhinder, geurhinder, geluidshinder, brandgevaar, luchtverontreiniging, niet voldoen van de voorwaarde van de huidige vergunning, lichthinder, onduidelijkheid inputstromen en natuur;

Overwegende dat er zeer veel klachten zijn binnengekomen bij milieu-inspectie;

Overwegende dat het bedrijf op dit moment biomassa verwerkt tot een hoogcalorische vaste brandstof via torrefactie; dat er 2 productielijnen vergund zijn, waarvan één operationeel is; dat aan het torrefactieproces niets wijzigt;

Overwegende dat bij het torrefactieproces de inputstroom via een transportsysteem in een indirecte verhitte draaitrommelreactor met gasafdichting wordt gebracht; dat de draaitrommelreactor voorzien is van een gas inertiseer systeem (stikstof); dat in de reactor onder zuurstofvrije omstandigheden de biomassa bij een temperatuur van 260°C - 330°C omgezet wordt in een koolstofgranulaat; dat bij deze omzetting brandbare procesgassen ontstaan, die met behulp van een naverbrander worden verbrand; dat de hierbij vrijkomende warmte wordt gebruikt voor de energievoorziening van het torrefactieproces (op temperatuur houden van de reactor); dat het gevormde product (Torr coal) ingezet wordt als vervangende brandstof voor steenkool;

MER-plicht

Overwegende dat rubriek 11 b) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage van 10 december 2004 het volgende

stelt:

- installaties verwijdering van afval: verwerking van niet-gevaarlijke afvalstoffen in een verbrandingsinstallatie, met uitzondering van biomassa-afval, met een capaciteit van 50 ton per dag tot en met 100 ton per dag;

dat deze rubriek de omzetting betreft van de rubriek 11 b) (installaties voor de verwijdering van afval (niet onder bijlage I vallende projecten) van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;

Overwegende dat de definitie van 'verbrandingsinstallatie' volgens titel II van het VLAREM de volgende is:

'elke technische inrichting die voor de verbranding van afvalstoffen door oxidatie wordt gebruikt, met inbegrip van voorbehandeling, pyrolyse of andere thermische behandelingsprocessen, (bijvoorbeeld het plasmaproces), voor zover de producten daarvan vervolgens worden verbrand, al dan niet met terugwinning van de geproduceerde verbrandingswarmte';

Overwegende dat volgens deze definitie niet alleen oxidatie aanzien wordt als verbranding; dat ook pyrolyse en andere thermische behandelingsprocessen aanzien worden als verbranding; dat pyrolyse, het thermisch ontleden van organisch materiaal in afwezigheid van zuurstof bij temperaturen tussen 450 en 750°C, betreft; dat pyrolyse en torrefactie vergelijkbaar zijn; dat torrefactie alleen plaatsvindt onder minder hoge temperaturen (260°C - 330°C); dat bijgevolg uit deze definitie besloten kan worden dat de torrefactie-installatie aanzien moet worden als een verbrandingsinstallatie; dat bijgevolg rubriek 11 b) van bijlage II van het MER-besluit van 10 december 2004 van toepassing is;

Overwegende dat voor de rubrieken vermeld in bijlage II van Richtlijn B5/337/EEG een screeningsplicht geldt wat inhoudt dat de lidstaten moeten nagaan hetzij door middel van een onderzoek per geval hetzij aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria hetzij door een combinatie van beide procedures, of de kwestieuze projecten al dan niet moeten worden onderworpen aan een m.e.r.-plicht; dat deze screeningsplicht door middel van het project-m.e.r.-besluit van 10 december 2004 in de Vlaamse rechtsorde werd vertaald in een m.e.r.-plicht met mogelijkheid om op gemotiveerde wijze een verzoek tot ontheffing in te dienen bij de dienst MER;

Overwegende dat een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de m.e.r.-plicht of een MER bij de aanvraag had moeten bijgevoegd worden; dat dit niet gebeurde;

Overwegende dat de regelgeving inzake het openbaar onderzoek zoals bepaald in hoofdstuk V van titel I van het VLAREM moet gevolgd worden; dat het ontbreken van een MER of een ontheffingsbesluit bij de milieuvergunningsaanvraag een schending van het openbaar onderzoek betekent; dat de procedure van de milieuvergunningsaanvraag daarom volledig moet hernomen worden, met inbegrip van het openbaar onderzoek;

Onvolledigheid dossier

Overwegende dat naast de MER-plicht opgemerkt moet worden dat het dossier onvoldoende en onvolledig werd opgesteld;

Overwegende dat het productieproces niet volledig werd weergegeven in de aanvraag zoals het in werkelijkheid is; dat ze bijvoorbeeld niets over de

voorbehandeling, de maalinstallatie en de transportband werd gesteld in het aanvraagdossier, zoals ook aangegeven in het bestreden besluit; dat dit nochtans essentiële punten zijn gelet op de vele klachten die er nu reeds zijn bij de verwerking van biomassa; dat er bijgevolg kan worden gesteld dat er potentiële milieueffecten verwacht worden en voor onderhavige aanvraag een milieueffectenrapport moet worden opgemaakt;

9. MOTIVERING VAN DE BESLISSING OVER DE VERENIGBAARHEID MET DE OMGEVING EN DE GOEDE PLAATSELIJKE ORDENING

Overwegende dat het project volgens het gewestplan Limburgs Maasland gesitueerd is in industriegebied, grenzend aan een natuurgebied in het noorden;

Overwegende dat de aanvraag gesitueerd is in een op 22 december 2008 goedgekeurde verkaveling, in de zone voor water- en/of kaaigebonden bedrijvigheid;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling en de goede ruimtelijke ordening;

10. CONCLUSIE (8 EN 9): ongunstig

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te bevestigen;

8. Bij besluit van 16 augustus 2012 verklaart de minister het beroep gegrond.

Dit is de bestreden beslissing.

De motivering ervan luidt als volgt :

"Overwegende dat het een inrichting voor de productie van een vaste brandstof op basis van zuivere biomassastromen betreft;

Overwegende dat men met deze aanvraag op één productielijn gedroogde niet-gevaarlijke afvalstromen als grondstof wenst in te zetten in plaats van de zuivere biomassa; dat voornamelijk Solid Recovered Fuel (SRF, gedroogde en verkleinde plastics, rubbers, papier, karton, textiel, hout en biomassa-achtige restanten van huishoudelijk afval) ingezet zal worden;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de milieuvergunning voor het veranderen van een inrichting voor het vervaardigen van een vaste brandstof;

Overwegende dat de deputatie de vergunning weigerde om volgende redenen:

- er zijn heel wat problemen met de voorbehandeling van de biomassa;

- er is onduidelijkheid of men nu alleen SRF zal verwerken of dat men ook nog biomassa zal verwerken;

- er wordt geen garantie gegeven dat de voorbehandelingsinstallatie aangepakt zal worden;

- in het dossier is niet aangegeven hoe men de geluidsproblematiek van de maalinstallatie en bijhorende transportband, de stofproblematiek (cyclonen) en de geurproblematiek zal aanpakken;

- het evaluatierapport inzake luchtemissies (zoals opgelegd in een bijzondere voorwaarde in de basisvergunning) werd niet aan het dossier toegevoegd; men heeft hier dus geen informatie over,

- de aard en oorsprong van SRF is niet gekend en bijgevolg is bij een calamiteit met de rookgasbehandeling onduidelijk welke stoffen er in de lucht terechtkomen;

- OVAM heeft veel vragen over de huidige werking van de installatie; de inhoud van het register stemt niet overeen met de inhoud van de bijzondere voorwaarde in de basisvergunning;

- de MER-drempel voor het fysisch-chemisch behandelen en verbranden van afvalstoffen is ruim overschreden; OVAM is van mening dat de installatie MER-plichtig is;

Overwegende dat in een straal van 100 m rondom de perceelsgrens van de inrichting circa 1 woning, een tweewoonst is gelegen; dat deze woning op circa 80 m van de perceelsgrens van de inrichting ligt;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 122 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op stofhinder, geurhinder, geluidshinder, brandgevaar, luchtverontreiniging, niet voldoen aan de voorwaarden van de huidige vergunning, lichthinder, onduidelijkheid inputstromen en natuur,

Overwegende dat er in het verleden veel klachten zijn binnengekomen bij de milieu-inspectie; dat het bedrijf de nodige maatregelen heeft genomen om hiervoor een oplossing te bieden; dat er door twee erkende deskundigen, respectievelijk in de discipline geluid en in de discipline lucht, studies werden uitgevoerd waaruit blijkt dat, mits de gepaste maatregelen, voldaan kan worden aan de VLAREM-voorwaarden;

Overwegende dat het bedrijf op dit moment biomassa verwerkt tot een hoogcalorische vaste brandstof via torrefactie; dat er 2 productielijnen vergund zijn, waarvan één operationeel is; dat aan het torrefactieproces niets wijzigt;

Overwegende dat bij het torrefactieproces de inputstroom via een transportsysteem in een indirecte verhitte draaitrommelreactor met gasafdichting wordt gebracht; dat de draaitrommelreactor voorzien is van een gasinertiseersysteem (stikstof); dat in de reactor onder zuurstofvrije omstandigheden de biomassa bij een temperatuur van 260°C - 330°C omgezet wordt in een koolstofgranulaat; dat bij deze omzetting brandbare procesgassen ontstaan, die met behulp van een naverbrander worden verbrand; dat de hierbij vrijkomende warmte wordt gebruikt voor de energievoorziening van het torrefactieproces (op temperatuur houden van de reactor); dat het gevormde product (Torr Coal) ingezet wordt als vervangende brandstof voor steenkool;

Overwegende dat rubriek 11 b) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage van 10 december 2004 het volgende

stelt:

- installaties verwijdering van afval: verwerking van niet-gevaarlijke afvalstoffen in een verbrandingsinstallatie, met uitzondering van biomassa-afval, met een capaciteit van 50 ton per dag tot en met 100 ton per dag;

dat deze rubriek de omzetting betreft van de rubriek 11 b) (installaties voor de verwijdering van afval (niet onder bijlage t vallende projecten) van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;

Overwegende dat het eindproduct van de torrefactie-installatie waarbij biomassa, biomassa-afval of SRF gebruikt worden als ingangsproduct, beschouwd wordt als een product dat gebruikt wordt voor energieopwekking in een industriële installatie; dat het torrefactieproces ingedeeld wordt als een nuttige toepassing, en niet als een verwijdering, van afvalstoffen, indien afvalstoffen als ingangsproduct ingezet worden; dat bijgevolg rubriek 11 b) van bijlage II van het MER-besluit van 10 december 2004 niet van toepassing is; dat ook in Nederland het torrefactieproces niet als een m.e.r.-plichtige activiteit ingedeeld wordt;

Overwegende dat de aanvraag tot doel heeft om de aangeleverde ingangsproducten voor de installatie niet meer te drogen; dat dit in belangrijke mate zal bijdragen tot het vermijden van stof- en geurhinder; dat het bedrijf zich engageert om alleen droge, niet gevaarlijke afvalstromen, voornamelijk SRF, als ingangsproduct te gebruiken; dat dit wordt opgelegd in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat bovendien het eindproduct in gesloten silo's of containers zal opgeslagen worden, om eventuele geurhinder te voorkomen; dat dit wordt opgelegd in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat de klachten inzake lichthinder werden opgelost door het afstellen van de buitenverlichting;

Overwegende dat de klachten inzake geluidshinder in belangrijke mate werden opgelost door het inkapselen van de maalinstallatie en door het voorzien van geleide rollen voor de transportband; dat uit een recent (januari 2012) uitgevoerd geluidsonderzoek gebleken is bij het dichtstbijzijnde woonhuis de nachtelijke geluidsnorm (40 dB(A)) met 2 dB(A) wordt overschreden; dat de erkende deskundige in de discipline geluid bevestigt dat doelgerichte sanering van de verantwoordelijke geluidsbronnen mogelijk is om de geluidsnormen overal te halen; dat in een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat binnen een termijn van zes maanden een saneringsstudie moet uitgevoerd worden en een implementatieplan moet opgesteld worden;

Overwegende dat het project volgens het gewestplan Limburgs Maasland gesitueerd is in industriegebied, grenzend aan een natuurgebied in het noorden;

Overwegende dat de aanvraag gesitueerd is in een op 22 december 2008 goedgekeurde verkaveling, in de zone voor water- en/of kaaigebonden bedrijvigheid;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting tot een

aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te wijzigen".

V. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

9. Luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekster

10. In de inleidende akte wordt het volgende uiteengezet :

"In casu is verzoeker woonachtig op 150 m van de betreffende inrichting, hetgeen mag aanzien worden als 'de onmiddellijke omgeving'. Verzoeker brengt dienaangaande een luchtfoto bij waarop de afstand tussen de woning en de exploitatie is aangeduid.

Verzoeker kijkt uit op de betreffende inrichting en heeft bijgevolg ernstige hinder van lichtpollutie.

Maar er is meer. Uit de geluidsstudie van dBAPlan (stuk 24) blijkt zeer dat vanuit meetpunt I (de woning van verzoeker) de Vlare-norm wordt overschreden tijdens de avond -en nachtperiodes. Zulks is op heden des te meer het geval nu de inrichting continu in werking is met daarbij nog het voortdurend af- en aanrijden van SRF-afvalstoffen.

Bovendien blijkt uit de studie van milieubureau JOVECO van 17 december 2011 dat er voor de meest nabijgelegen woning, met name de woning van verzoeker, sprake is van een zware belasting inzake geurhinder (...).

Verzoeker wordt op heden dan ook op ernstige wijze blootgesteld aan geurhinder, geluidshinder, lichthinder en stofhinder. Recente foto's tonen de aanwezigheid van een stoflaag op voertuigen aan.

In welke mate de torrefactie van SRF enige impact heeft op de schadelijkheid van deze hinder, had het voorwerp kunnen uitmaken van informatie die in het kader van een MER ter beschikking van de omwonenden, verzoeker inclus, ter beschikking gesteld had kunnen worden. Zulks is echter niet gebeurd.

Tenslotte en niet in het minst is er nog de psychologische impact van de exploitatie. Bij verzoeker heerst op heden grote onzekerheid omtrent de mogelijke schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de torrefactie van SRF. Niemand, ook de minister niet, weet exact wat precies het voorwerp zal uitmaken van torrefactie. Bij een vorige vergunning wist men nog dat het ging om biomassa. Vandaag weet men dat het gaat om afvalstoffen, zonder weet te hebben van wat de samenstelling is van deze afvalstoffen (niet opgenomen in het Materialendecreet). De bestreden beslissing meldt op geen enkel moment waaruit de SRF zal bestaan of aan welke voorwaarden deze SRF moet voldoen. Niemand weet ook of en welke schadelijke gevolgen voor de gezondheid van mens en dier en fauna en flora de betreffende exploitatie kan te weeg brengen. Het enige wat verzoeker wel weet, is dat er wel degelijk hinder is (geurhinder, geluidshinder) en dat er zich geregeld een calamiteit voordoet.

Deze onzekerheid zou kunnen weggenomen worden indien een MER-rapport was uitgevoerd en ter beschikking gesteld van verzoeker. Het MER-rapport zou immers duidelijk maken of er schadelijke gevolgen zijn voor verzoeker en of deze kunnen weggenomen worden door remediërende maatregelen.

Doordat de minister zich echter in allerlei bochten wringt opdat geen MER-rapport zou worden uitgevoerd, blijft verzoeker in het ongewisse, hetgeen op zich al een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel inhoudt.

Uw Raad heeft in het fameuze arrest inzake de Vlabraver-verbrandingsoven te Drogenbos reeds zeer duidelijk geoordeeld dat dergelijke nadelen de schorsing van een bestreden beslissing rechtvaardigen (cfr R.v.St nr. 99.794 van 15 oktober 2001). In deze zaak was er wel een MER voorhanden en was er sprake van onzekerheid omtrent de impact op de gezondheidstoestand van omwonenden. In casu is er geen MER of enige screening voor handen, hetgeen de onzekerheid alleen maar immens veel groter maakt".

Beoordeling

11. Op grond van artikel 8, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State moet het verzoekschrift waarin de schorsing wordt gevorderd een uiteenzetting van de feiten bevatten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet zeer concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met

voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoekende partij moet dus in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet aangeven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan. Er kan alleen rekening worden gehouden met wat daarover in het verzoekschrift wordt uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op wat in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De andere partijen kunnen daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

12. De verzoekster is vooreerst niet zeer duidelijk wat betreft de afstand tussen haar woning en de litigieuze inrichting. Met betrekking tot haar belang zet zij uiteen dat haar woning zich bevindt op een afstand van 200 meter van de inrichting, terwijl bij de uiteenzetting van haar nadeel sprake is van een afstand van 150 meter.

De bestreden beslissing voert een verandering door aan een bestaande inrichting. In het kader van de vraag naar het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de thans bestreden beslissing zal dan ook aangetoond moeten worden dat de bestaande hinder toeneemt en dat dit gebeurt in die mate dat het gerechtvaardigd is de verzoekster niet langer dan strikt nodig te laten wachten op een uitspraak ten gronde. Uit het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie blijkt overigens dat aan het torrefactieproces niets wijzigt.

De aangevochten beslissing bevat een motivering omtrent de bezwaren van de verzoekster met betrekking tot licht-, geluid-, stof- en geurhinder. Door haar loutere beweringen slaagt de verzoekster er thans niet in deze motieven op overtuigende wijze te weerleggen.

De psychologisch negatieve impact van de exploitatie is louter subjectief en oncontroleerbaar. Uit de omschrijving van het toegestane inputmateriaal kan niet worden besloten dat dit per definitie schadelijker is en dat de verwerking ervan meer milieubelastend zou zijn dan de reeds toegestane biomassa. Overigens valt dit aspect van het nadeel, blijkens de uiteenzetting door de verzoekster, grotendeels samen met de beweerde geur- en geluidshinder. De bewering dat er "zich geregeld een calamiteit voordoet" wordt niet toegelicht en dus zeker niet bewezen.

Het ontbreken van een MER heeft betrekking op de gegrondheid van het beroep en kan op zich niet het bewijs leveren van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het vereiste van ernstige middelen en het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn immers twee cumulatief opgelegde grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Het gaat om twee onderscheiden voorwaarden.

De verwijzing naar een arrest van de Raad van State in een andere zaak is te dezen niet relevant, nu iedere zaak eigen kenmerken vertoont.

13. Er is bijgevolg niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Torr-Coal Productiecentrum tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys